سفارش می کنم شما را ...!

قَالَ أمیرُالمُؤمِنین علیه السلام فِی خُطبَتِه:

امیرالمؤمنین علیه السلام در خطبه ای پیرامون مرگ فرمودند:

أُوصِیکُمْ بِذِکْرِ الْمَوْتِ وَ إِقْلَالِ الْغَفْلَةِ عَنْهُ وَ کَیْفَ غَفْلَتُکُمْ عَمَّا لَیْسَ یُغْفِلُکُمْ وَ طَمَعُکُمْ فِیمَنْ لَیْسَ یُمْهِلُکُمْ

ای مردم، شما را به یاد کردن از مرگ و عدم غفلت از آن سفارش می‌کنم. چگونه مرگ را فراموش می‌کنید در حالی که او شما را فراموش نمی‌کند؟ و چگونه طمع دارید در مورد کسی که به شما مهلت نمی‌دهد؟

فَکَفَی وَاعِظاً بِمَوْتَی، عَایَنْتُمُوهُمْ حُمِلُوا إِلَی قُبُورِهِمْ غَیْرَ رَاکِبِینَ وَ أُنْزِلُوا فِیهَا غَیْرَ نَازِلِینَ

مرگِ درگذشتگان برای عبرت گرفتن کافی است. می بینید که ایشان را به سوی قبورشان بدون هیچ مرکبی حمل می کنند و آنان را بی آن که خود فرود آیند در قبر فرود آورند.

کَأَنَّهُمْ لَمْ یَکُونُوا لِلدُّنْیَا عُمَّاراً وَ کَأَنَّ الآخِرَةَ لَمْ تَزَلْ لَهُمْ دَاراً، أَوْحَشُوا مَا کَانُوا یُوطِنُونَ وَ أَوْطَنُوا مَا کَانُوا یُوحِشُونَ

چنان از دنیا رفته اند که گویا ایشان از آباد کنندگان دنیا نبوده اند و همیشه آخرت جایگاه ایشان بـوده اسـت. از آن مکانی که باید در آن اقامت گزینند به وحشت می افتادند امّا در آن جایی اقامت گزیدند که از آن وحشت می کردند.

وَ اشْتَغَلُوا بِمَا فَارَقُوا وَ أَضَاعُوا مَا إِلَیْهِ، انْتَقَلُوا لَا عَنْ قَبِیحٍ یَسْتَطِیعُونَ انْتِقَالًا، وَ لَا فِی حَسَنٍ یَسْتَطِیعُونَ ازْدِیَاداً

به چیزی خود را مشغول ساختند که باید از آن جدا شوند و چیزی را ضایع و تباه نمودند که باید به سوی آن بروند. و اکنون نه از کار زشت می توانند برگردند و نه می توانند کار نیک خویش را زیاد کنند.

أَنِسُوا بِالدُّنْيَا فَغَرَّتْهُمْ، وَ وَثِقُوا بِهَا فَصَرَعَتْهُمْ.

به دنیا انس گرفتند و دنیا ایشان را فریب داد، به دنیا اعتماد نمودند و دنیا آنها را مغلوب نمود و به خاکشان انداخت.

فَسَابِقُوا رَحِمَكُمُ اللهُ إِلَى مَنَازِلِكُمُ الَّتِي أُمِرْتُمْ أَنْ تَعْمُرُوهَا، وَ الَّتِي رَغِبْتُمْ فِيهَا وَ دُعِيتُمْ إِلَيْهَا

خداوند شما را رحمت کند! پس به سوی آباد کردن خانه‌هایی که شما را به آبادانی آن فرمان داده ترغیب نموده و به سوی آن دعوت شده اید، بشتابید.

وَ اسْتَتِمُّوا نِعَمَ اللهِ عَلَيْكُمْ بِالصَّبْرِ عَلَى طَاعَتِهِ وَ الْمُجَانَبَةِ لِمَعْصِيَتِهِ، فَإِنَّ غَداً مِنَ الْيَوْمِ قَرِيبٌ

و با صبرِ بر بندگی خداوند و دوری از نافرمانی او نعمت های الهی را بر خود تمام کنید. زیرا فردا که زمان مرگ است به امروز نزدیک است.

مَا أَسْرَعَ السَّاعَاتِ فِي الْيَوْمِ! وَ أَسْرَعَ الْأَيَّامَ فِي الشَّهْرِ! وَ أَسْرَعَ الشُّهُورَ فِي السَّنَةِ! وَ أَسْرَعَ السِّنِينَ فِي الْعُمُرِ! [1]

چقدر ساعت ها در روز به شتاب و با سرعت می گذرند! چقدر روزها در ماه به شتاب و با سرعت می گذرند! چقدر ماه ها در سال به شتاب و با سرعت می گذرند! و چقدر سال ها در عمر به شتاب و با سرعت می گذرند!

---

[1]- شرح نهج البلاغة لابن أبی الحدید، ج۱۳، ص۹۹